

Zprávy z farnosti

11/2006

Měsíc listopad začíná Slavností všech svatých a Památkou věrných zemřelých. Vzpomínka na naše zesnulé v nás vyvolá celou řadu vzpomínek z našeho života. Bývá to často provázeno melancholickou náladou a k tomu většinou přispívá i „dušičkové“ počasí.

Letos bylo krásné slunné počasí v září a říjnu, jakoby ani podzim nechtěl přijít. Ale je jasné, že přijde. Upozorňuje nás, že i náš život dozrává, že má přinášet plody, a že se blíží ke svému závěru. To nemá být důvodem ke smutku, ale má v nás probouzet naději.

Závěr listopadu je spojen se Slavností Krista Krále a pak hned vstupujeme do doby adventní. Snažme se v těchto návaznostech prožívat následující týdny.

K tomu rád žehná

P. František



Křeslo pro hosta

Tentokrát nemám ani ohlas na minulé, ale ani pozvánku na listopadové posezení.



Pout' do Prostředního Žlebu

První říjnovou neděli se konalo poutní modlitebné setkání v kapli Andělů strážných v Prostředním Žlebu. Přišel mezi nás i jeden účastník z Argentiny, který se v Prostředním Žlebu narodil a vrátil se podívat do míst svého dětství. Také Ing. Hálek z Jalůvčí po bohoslužbě zavzpomínal, jak do kapličky po roce 1945 umisťovali nový zvon a jak zde ministroval. Někteří poutníci pak ještě podnikli výpravu údolím Čertovy vody k Mariánskému pomníčku nad Jalůvčím (byl vyzdoben čerstvými květinami!). Odtud je i náš snímek.



Poděkování si zaslouží všichni, kteří připravili bohoslužbu, uklidili kapli, napekli výborné koláče, vymysleli a koupili becherovku.

Celoživotní poděkování za bdělost a ostražitost pak patří Andělům strážným. Obracujeme se k nim nejen při jejich svátku.

Karel Stein

Podzimní obnova 2006

I když akce diecézního centra pro rodinu biskupství litoměřického jsou v Jiřetíně pod Jedlovou již opravdu tradiční, je třeba říci, že každé setkání je zcela jiné, nové, obohacující... Ne jinak tomu bylo i na setkání letošním, *Manželská setkání – podzim 2006*. Víkend 6.–8. října 2006 v penzionu Kongregace Dcer Božské Lásky byl věnován závažnému osobnímu tématu *Obejmi své vnitřní dítě*. Nebylo to téma vůbec jednoduché. Manželé MUDr. Halka Korcová a Ing. Pavel Korec se ho ale zhostili myslím na výbornou.

Nelze zde psát „o čem to bylo“, to napsat nelze, to se musí prožít a zapracovat sám na sobě. Mohu jen říci, že se jedná o vesměs hodně těžké, osobní záležitosti, se kterými je potřebné se v životě vyrovnat. Program byl určen těm, kdo mají zájem a odvalu pracovat na často opomíjené části svého vlastního životního příběhu.

Uvedu jen několik přibližujících bodů: Znáš své vnitřní dítě, umím se o něj starat? Potřeby našeho vnitřního dítěte jsou často stejné jako potřeby našich dětí – Co jsme potřebovali od svých rodičů slyšet? Co jsme potřebovali svým rodičům říci? Umíme slyšet potřeby našeho vnitřního dítěte?

Dík patří i organizátorům celé akce Ivě a Františku Růžičkovým... Pokud žijete v rodině, neuškodí se občas podívat například na nové webové stránky <http://www.centrumprorodinu.cz>, na kterých se dozvíte, co se právě pro rodiny chystá. I když je pravdou, že akce bývají po zveřejnění prakticky okamžitě „rozebrané“, je škoda, že z Děčína a okolí zde býváme zpravidla jen sami. Přitom tam jezdí rodiny až stovky km...

R. S.



Okénko do knihovny



autor: Karel Herbst, pražský pomocný biskup
název: Který měsíc či den s ní neprožíváme?
z obsahu:

Nejen v květnu, ale také v měsíci říjnu si připomínáme Pannu Marii, její poslání a její výjimečné postavení v církvi. Navíc ale: v listopadu, při památce všech věrných zemřelých, kdy uvažujeme o cíli našeho pozemského putování, k ní voláme: „A Ježíše, plod života svého, nám po tomto putování ukaž“... Je to prosba za naše zemřelé, ale i za nás samotné. Aby v rozhodujících chvílích našeho života byla s námi jako ta, která se za nás přimlouvá, abychom mohli jejího Syna spatřit tváří v tvář. Adventní měsíc, prosinec, prožíváme s Pannou Marií více, než kterýkoliv jiný. Spolu s ní očekáváme Spasitele a těšíme se na jeho narození. Vnímáme jedinečný Mariin úkol, který ochotně přijala, a díky její služebnosti mohl Pán Ježíš vstoupit do

našeho časoprostoru. A nový rok, měsíc leden? Začíná slavností Panny Marie, Matky Boží. Raději bych se zeptal: Který měsíc či den s ní neprožíváme? Vždyť i při bolestné oběti našeho Pána, na Velký Pátek, se s ní setkáváme, jak pod křížem drží věrnou stráž lásky. Proto její srdce pronikl meč bolesti. V den, kdy byl seslán Duch svatý na apoštoly a „zrodila“ se církev, byla přítomna mezi apoštoly jako ta, která všemu, co se má stát, rozumí nejlépe. Kdo stojí o Mariinu pomoc, ten se k ní modlí a věří, že Panna Maria zná nejkratší cestu k svému Synu. Chce být naší Pomocnicí a přivést nás k němu, dobrému Pastýři. Nejdůležitější, čemu se od ní můžeme naučit, je kývnout na všechny plány, které s námi Bůh má: „bud' vůle tvá“ je naše každodenní modlitba, jenom někdy netušíme, co všechno to může znamenat. Předpokládá to z naší strany velkou dávku dobré vůle. Právě toto umění je Mariina výsada.

Pán Ježíš ví, proč nám svou maminku, dar nejdražší a nejvzácnější, dal za matku. Radí nám, abychom ji přijali jako průvodkyni naším životem. Svátí této nabídce dobře rozuměli, a svá zakladatelská díla jí svěřovali s prosbou, aby se ujala těch děl, která mají sloužit k větší cti a slávě Boží. Jan Bosko například řekl, že jí celé své dílo svěřil a vše, co vykonal, je dílo její. Nejcennější pak je naše osobní zkušenost, kterou jsme na cestě za Ježíšem s Mariinou pomocí učinili. Tomu prostí věřící rozuměli vždy velmi dobře.

Vybráno ze Zpravodaje pražské arcidiecéze, který je možno si také půjčit ve farní knihovně. Najdete tam různé zajímavé informace ze života církve v pražských farnostech.

připravila M. J.

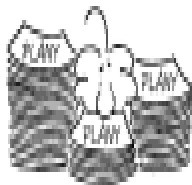


Knihovna je v přízemí farní budovy (**Farní klub**). Knihy si zde můžete půjčovat, můžete si je zde i číst. Kromě domluvy s M. Jiráskovou je zavedeno **půjčování v neděli od 9:30 do 11:00** (K. Macoun). Seznam knih naleznete na našem webu.



Farní rada

Zpráva z 6. zasedání nové Farní rady ze dne 8. 10. 2006



V neděli 8. října se Farní radě podařilo po 4 měsících se opět sejít. Přestože se nemohli tři její členové v daném termínu dostavit, jednalo se.

Program jednání:

- **Výlet do Drážďan**

Radě byl tlumočen návrh pana Holady z Jílového na

zorganizování výletu do Drážďan železnicí s možností zajištění dobrovolné průvodkyně.

- **Připomínky Rudolfa Stichy**

Rada probrala starší připomínky týkající se rušení při bohoslužbách, slabá účast dětí na dětských bohoslužbách, nepravidelné návštěvy bohoslužeb rodinami s dětmi, volná místa v přední části kostela atd.

- **Program a konání další rady**

Projednání otevřených záležitostí z květnové farní rady č. 5.

Příští setkání Farní rady se uskuteční v neděli 12. listopadu 2006 v 18:45 (po večerní mši svaté). To znamená, že se opět na její členy můžete obracet s vašimi podněty a připomínkami! Pište, volejte, mluvejte, nabízejte svou pomoc, ...

Kontaktujte členy FR - čekají na podněty - nezůstávejte v pasivitě!



Jméno	Funkce
P. František Jirásek	předseda Farní rady
Jaroslava Škodová	místopředsedkyně
Martin Kolář	zapisovatel
Lukáš Herich	člen
Jindřich Macoun	člen
Antonín Musil	člen
Ludmila Stichová	člen



10 bodů správné kritiky

1. Než budeš kritizovat, pomodli se za sebe a svůj protějšek.
2. Mysli na to, že osoba, kterou kritizuješ je stejně tak cenná jako ty.
3. Svou kritiku přednes pokud možno brzy po příčině jejího vzniku - ale až zítra.
4. Kritizuj až tehdy, když je i druhý emocionálně stabilní.
5. Neříkej víc slov než je nutno.
6. Mluv jen o konkrétním případě (nevracet se do minulosti), jak to na mě působilo.
7. Hodnot' čin, ne toho, kdo jej provedl.
8. Jasně odděl to, co jsi pozoroval od svého hodnocení - to vynechej.
9. Pojmenuj své vlastní pocity, ne pocity těch druhých.
10. Konkrétně řekni, co by se ti u druhého líbilo a co by ti pomohlo - do-
stižné cíle.

zaslala Soňa Šenková

Hospodaření – farnost Podmokly a Jílové

Rok 2006	Sbírky		Společně odvedené mimořádné sbírky	
	vybráno			
	Podmokly	Jílové	Částka	Účel
Leden	6 312 Kč	2 207 Kč	1 400 Kč	Na církevní školy
Únor	5 370 Kč	1 487 Kč	0 Kč	
Březen	7 783 Kč	3 045 Kč	4 850 Kč	Svatopetrský halěř
			2 200 Kč	Na uprchlíky
Duben	10 608 Kč	3 165 Kč	900 Kč	Na Svatou zemi
			2 000 Kč	Na povodně
Květen	6 602 Kč	1 504 Kč	1 700 Kč	Na bohoslovce
Červen	6 713 Kč	4 292 Kč	2 610 Kč	Na TV NOE
Červenec	6 913 Kč	1 459 Kč	0 Kč	
Srpen	7 122 Kč	1 715 Kč	0 Kč	
Září	6 888 Kč	1 753 Kč	1 650 Kč	Na charitu
Říjen	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Listopad	0 Kč	0 Kč	0 Kč	
Prosinec	10 071 Kč	0 Kč	0 Kč	
Součet	74 382 Kč	20 627 Kč	17 310 Kč	

R. S.

**Pout' do Dolního Žlebu**

Kostel Nejsvětější Trojice bude po dobu opravy **uzavřen**. Přesto, kdo bude mít zájem, může se v tu dobu zastavit na hřbitově a udělat si pěkný výlet...

Modlitební setkání se konají každou 1. neděli v měsíci ve 13:45.

Rok 2006	5. listopadu	3. prosince
-----------------	---------------------	-------------

vlakové spojení:

(cena 16 / 11 Kč – cena za normální jízdné / zákaznické jízdné - **levnější je zakoupit skupinovou, či zpáteční jízdenku!**)

Děčín hl. nádr.	13:08	13:37	13:52	Dolní Žleb	14:10	14:38	16:02	17:26
Čertova Voda	13:18	-	14:02	Čertova Voda	14:15	-	16:07	17:31
Dolní Žleb	13:23	13:45	14:07	Děčín hl. nádr.	14:25	14:16	16:17	17:41



- Slečna katecheta zahájí svou pravidelnou hodinu náboženství. Dá dětem na úvod malou hádanku: „Dávejte, děti, bedlivý pozor. Je to rezavé a běhá to po stromech. Co to je?“ Pepíček se přihlásí a řekne: „No, normálně bych řekl, že to je veverka. Ale že jste to vy, tak je to určitě andělíček.“

Informace, aneb co se událo a co nás čeká



podle R. S.

- ☞ **Nabídky akcí** - Zde by se to mělo hemžit vším možným, co se připravuje ap. Nemíj tomu tak. Informace získávám měsíc co měsíc ve větší míře s neuvěřitelnými obtížemi. I přes nesčetné žádosti se nenalezl nikdo, kdo by si tuto záležitost vzal za své, byl na něho spoleh... Tuto situaci jsem nanesl jako problém i na FR. Marnost nad marnost. Přitom se dost věcí okolo nás děje. Začínám mít za to, že po mnoha a mnoha letech, co ZzF sestavuji si toho ještě moc lidí nevšimlo nebo se mnou nemluví ☺? Jsou našťestí i výjimky, třeba jsem dostal již upozornění na akci v prosinci nebo pravidelně dostávám liturgický kalendář. Za to zde veřejně děkuji.
- ☞ **Křeslo pro hosta** - ?
- ☞ **Tyto a další informace** - na webu: RKF.DC.Podmokly@seznam.cz - navštivte naše/vaše stránky!



Proč Bůh stvořil děti (a následně vnoučata)

Pro ty z nás, kteří máme okolo sebe děti – ať už vlastní, nebo vnoučata, neteře, synovce, nebo studenty..., přečtěte si něco pro zasmání.

Kdykoli máte pocit, že jsou děti nezvladatelné, můžete najít útěchu v tom, že dokonce ani všemohoucnost našeho Pána nedosahovala k Jeho vlastním dětem.

Poté, co utvořil nebesa a zemi stvořil Bůh Adama a Evu. Mezi prvními věcmi, o kterých mluvil, jim také řekl: „Nesmíte!“ „Nesmíme co?“ zeptal se Adam. „Nesmíte jíst zakázané ovoce!“ odvětil Bůh. „Zakázané ovoce? My tu máme zakázané ovoce? Hele, Evo, my tu máme zakázané ovoce!“ „Kecáš!“ „Ne, vážně!“ „NESMÍTE jíst zakázané ovoce!“ zopakoval Bůh. „Proč?“ „Protože jsem váš Otec a zakázal jsem vám to!“ odpověděl Bůh a sám si říkal, proč neskončil s tvořením světa hned poté, co udělal slony. Pár minut nato Bůh viděl, jak Jeho děti svačí jablko a rozhněval se. „Neřekl jsem vám snad, že nemáte jíst zakázané ovoce?!“ zeptal se. „Ehm, jooo.“ Odpověděl Adam. „A tak proč jste neposlechli?“ zeptal se Otec. „Já nevím,“ řekla Eva. „Ona začala!“ ozval se Adam. „Neee!“ „Ale jo, začalas!“

„Nee!“ Jelikož v tu chvíli došla Otcí trpělivost, potrestal je tím, že budou mít vlastní děti. Tím momentem se stalo něco, co se dodnes nezměnilo.

Ale přece jen je v tomto příběhu útěcha! Pokud se trvale a láskyplně snažíte předávat svým dětem moudrost a oni ji odmítají, nebuďte k sobě tak přísní. Pokud i Bůh měl problém s výchovou dětí, kdo řekl, že vy byste to měli mít snadné?

Něco k zamyšlení:

1. První dva roky jeho života učíte své dítě chodit a mluvit. Pak strávíte dalších šestnáct let tím, že jim říkáte, ať si sednou a mlčí.
2. Vnoučata jsou Boží odměnou za to, že jste nezamordovali své vlastní děti.
3. Matky „pubertáků“ ví, proč některá zvířata pojídají své mladé.
4. Děti se málokdy spletou, když vás citují. Ve skutečnosti zopakují každické slovo, které jste neměli vyslovit.
5. Hlavní důvod pořádání oslav narozenin vašich dětí je ujištění se o tom, že vlastně existují ještě horší děti, než jsou ty vaše.

Rada dne:

Buďte hodní na své děti, jednou vám budou vybírat domov důchodců! Pokud jste ve stresu a máte bolení hlavy, udělejte to, co radí příbalový leták na Aspirinu: „Vezměte si dvě tablety... a ... držte (se) z dosahu dětí.“

jeden z lepších „kolujících“ e-mailů, autor neznámý, R. S.



- K jedné věci se blíží povodeň. Kněz v kostele klečí před oltářem a usilovně se modlí. Najednou tam vtrhnou hasiči: „Otče, musíte s námi, blíží se voda.“ „Ne, ne, já se tu modlím k Bohu a on mě zachrání.“ Voda začíná stoupat, knězi dosahuje pod bradu a v tom přijedou další hasiči na člunu: „Otče, doopravdy musíte s námi, jinak se utopíte!“ „Ne, ne, já se tu modlím k Bohu a on mě zachrání.“ Voda stoupá dál, kněz se utopí a přijde do nebe: „Panebože, to nemyslíš vážně, já Ti celý život sloužím, modlím se k Tobě a Ty mě necháš utopit!?!“ „Co blázníš,“ říká Bůh, „já ti tam přeci dvakrát poslal hasiče!!!“
- „Modlíte se doma vždy před jídlem?“ Ptá se policista kolegy. „Ne, proč? Moje žena výborně vaří!“



Křesťané v Děčíně a okolí po roce 1945

Úvod

MUDr. Vladimír Rádl se narodil roku 1922 ve středních Čechách. Po válce se dostal do severních Čech, jak dále sám popisuje. Byl spjatý s městem Děčínem, jeho okolím a je mu věrný dodnes.

V květnu 2004 měl přednášku na evangelické faře u Petra Čapka. Přednáška byla natolik zajímavá, že byl požádán, aby vyprávění sepsal. To udělal a Ing. Karel Stein text nakonec po konzultaci s několika lidmi upravil (při zachování maximální autentičnosti). Protože je možnost pojednání zveřejnit, neváhal jsem ani chvíli a rozhodl se seznámit lidi v Děčíně (a ne jen tam) se vzpomínkami, kterých není v našem kraji nikdy dost. Po něčem podobném jsem již dávno volal, snažil se zavést Klub seniorů, kde by byla možnost zaznamenat ty střípky života zdejšího pohraničí, které ještě zůstaly. Možná, že vyprávění osoby, která bezesporu patřila k úhelným kamenům doby v našem městě a byla spojovacím prvkem mezi lidmi, přiměje i jiné pamětníky ke vzpomínkám, besedám, setkáním... Myslím, že pro podobné akce je určena i naše fara a že dveře budou vždy k tomu otevřené.

R. S.

Část první

Do pohraničí jsme přišli v pohnutém roce 1948 z Prahy, kde jsme promovali. Zakotvili jsme se ženou v Ústí nad Labem. Tam jsem pracoval v nemocnici – byla tam kaple, kde se pravidelně sloužila mše. Ve farním a klášterním kostele bylo poměrně živo, ale s věřícími jsem se nesblížil a církevní život ve farnosti jsem neprožíval. Docházel jsem na diskuse k dominikánům, zvláště mě zaujal teolog a filosof dr. Habáně. Jeho osobní přístup doplněný dobrou náboženskou literaturou obohacoval ještě poznáváním antiky (Aristotela) a středověku (sv. Tomáš Akvinský).

Než odešla žena Marie za mnou pracovat do Ústí nad Labem, nastoupila v roce 1950 v nemocnici v České Kamenici. Spolupráce s místním knězem při pastoraci v nemocnici byla častá. Zvláště Němci, kteří nebyli vystěhováni, byli vděční. Naši přistěhovalci, kteří většinou bez zásluh získali po Němcích pohádkový majetek, nebyli skromní ani jako pacienti. Pak začalo přituhávat. Knězi zakázali chodit k nemocným, nesměl v nemocnici také křtít novorozence. Českokamenický primář řekl Marii, že kvůli jejímu křesťanskému působení přijde o místo, bude-li pokračovat. Zavolat kněze k umírajícímu, který opakovaně žádal svátost smíření, bylo riziko pro Marii i pro kněze a navíc taková situace byla konfliktem se svědomím i pro kněze.

Od roku 1952 jsme pracovali ve zdravotnictví jako manželé v Děčíně. Po naší první účasti na nedělní mši řešilo hned v pondělí ráno komunistické vedení nemocnice na schůzi, co jsme si to jako lékaři dovolili. Tehdy byla v nemocnici v Děčíně (dnešní stará budova uprostřed s věží) ještě kaple (ta byla pod věží) a řádové sestry (byly to Němky a Švýcarky) pečovaly o nemocné i hospodářský chod ústavu. Pamatuji si na chvíle, kdy je mocipáni vyhostili. Nikdo z vedení se s nimi nepřišel rozloučit, ani ti málo zkušený, kterým sestry pomáhaly řešit odborné a praktické otázky na interně a na

chirurgii. Na místa řádových sester, které pak odešly do Švýcarska, pak nastoupily civilní sestry v trojnásobném počtu, ale hospodaření šlo do minusů. Z kaple udělali nejdřív schůzovou místnost, pak laboratoř.

Pamatuji si, že Eliška Glöcknerová v kapli v nouzi křtila (pokud šlo o potrat či hrozilo úmrtí dítěte). Děkala tam také Dr. Blanka Blažková, byla v civilním řádu a také si od komunistů své užila. Podporovala vězněné lidi a posílala peníze jejich příbuzným. Když na to komunisti přišli, vyhrožovali jí zkrácením platu. Pak to řešila např. tak, že dala peníze někomu z přátel, aby je poslal on. Doktorka Blažková pak byla přesunuta na jiné pracovní místo mimo Děčín. Zemřela po bouře při srážce její sanitky s autem.¹

Mší v Děčíně jsme se účastnili pravidelně. Snažili jsme se zde žít a vychovávat v prosté víře. Vyučování náboženství bylo chabé. Jednou se přihlásil z města jediný náš Tomáš. Nesměli jsme zastávat vedoucí místa, děti nesměly do vyšších škol a musely čekat na příhodnější dobu nebo na přímluvu tolerantních známých. Nikdo nám přímo nevytýkal, že jsme katolíci, ale tím, že jsme byli drženi v pozadí, jsme žili v nejistotě, zda vedení nemá výtky k naší odborné práci. Když si Marie v roce 1989 vyzvedla kádrový posudek, bylo v něm dvakrát napsáno, že „je tak zbožná, že je schopna vraždit“. Marie vyšetřovala stovky těhotných žen, které žádaly ukončení (ne interrupci, což je přerušování) života dítěte. Tyto matky uznávaly, že by to nemělo být, ale zákon a vláda to povoluje. Jako by u nenarozeného dítěte šlo o něco neosobního.

Náboženský život v děčínských farnostech byl vlažný. Nejen my, ale i mnozí další cítili vzdálenost věřících od kněží. Obsazení lavic sláblo, mladých nepřibývalo. Měli jsme však po celou dobu v Děčíně přítomnost kněze bez státního souhlasu. Dělník v cihelně, potom vrátný v nemocnici Petr Štěpánek dal podnět ke sblížení několika rodin s dětmi. Neoficiální společenství bylo velikou oporou v atmosféře materialismu, ateizmu a rozhuľkané fikce. Mrzí nás, že jsme nepřitáhli mezi sebe tzv. prosté věřící. Jako by nám oni nemohli rozumět...

Tento nedostatek může osvětlit následující úvaha. Jako křesťané jsme v církvi, ve společenství pravdy a lásky. Toto spojení potvrzené Boží smlouvou existuje nezávisle na nás, vždyť Bůh si nás první zamiloval. Dává nám pokoj (pax) a spojení s jedním (comunio). Comunio je výraz pro společenství s Otcem Synem Duchem a tentýž výraz „comunio“ označuje eucharistii, kde přijímáme Tělo a Krev a jsme přijímáni do společenství. V řečtině a latině (koinonia a comunio) značí jak společenství, tak svátost Těla a Krve. V češtině odlišujeme pojem dvěma odlišnými výrazy: spole-

¹ Tento odstavec napsala 11. dubna 2006 paní Sieredezká, rozená Habla, která v tuto dobu v nemocnici pracovala jako zdravotní sestra.

čerství a přijímání svátosti. Sv. Pavel nám to přibližuje: *Chléb, který láme-me, zdaž není společenství Těla Kristova ... a kalich požehnání, zdaliž není společenství Krve Kristovy* (1 Kor. 10, 16). „*J sme spojeni v lámání chleba.*“ (Sk. 2, 42).

Sloužil dobře P. Kubíček, horlivý v uspořádání mší v bytech. Jesuita fi-losof P. Vojtek (do roku 1950 rektor zdejšího teologického učiliště) a jeho spolubratr P. Jeřábek neměli státní souhlas, ale jejich pastorece byla patrná. Mše v Jedlce v kostele sv. Anny byly pro nás dobré, ale opět jaksi exklu-sivní bez širšího ohlasu.

V Děčíně žily také tři rodiny řecko-katolických kněží ze Slovenska. Je-jich církev byla postavena mimo zákon a byly přestěhovány do pohraničí. Byli jsme s nimi v přátelském styku, především s P. Štefanem Havrilou. Jednou jsme se zúčastnili jejich liturgie, kterou vedl biskup Vasil Hopko internovaný v klášteře v Oseku.

MUDr. Vladimír Rádl, dokončení v příštím čísle ZzF



Vyučování náboženství na naší faře

den	od - do	věk	vyučující
pondělí	15:30 - 16:00	mladší děti	Marie Jirásková
úterý	15:30 - 16:15	mladší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	15:30 - 16:15	starší děti	Eva Kuncová
čtvrtek	16:00 - 16:45	starší děti	Marie Jirásková

R. S.



Slavnosti a svátky



LITURGIE

1. 11. Slavnost Všech svatých
9. 11. Svátek Posvěcení lateránské baziliky
26. 11. Slavnost Ježíše Krista Krále
30. 11. Svátek sv. Ondřeje, apoštola



Významné dny

13. 11. Mezinárodní den nevidomých
17. 11. Mezinárodní den studentstva
19. 11. Den Bible



Výroční dny biskupů

4. 11. Mons. Otčenášek svátek

Dějin - Podmoky

- | | | |
|---------|----------------|-------------------------------------|
| | Mons. Kajnek | jmenován titulárním biskupem (1992) |
| | Mons. Herbst | svátek |
| 6. 11. | Mons. Herbst | narození (1943) |
| 7. 11. | Mons. Graubner | převzetí arcidiecéze (1992) |
| 8. 11. | Mons. Koukl | narození (1926) - 80. výročí |
| 14. 11. | Mons. Esterka | narození (1935) |



Setkávání



- ◆ 1. neděle ráno v kostele - dětská mše svatá
- ◆ 1. neděle od 13:45 - pouť do Dolního Žlebu
- ◆ 2. neděle v měsíci od 18:45 - setkání Farní rady
- ◆ každou neděli od 9:30 do 11:00 - knihovna / čítárna
- ◆ každé úterý po večerní mši svaté - večerní chvály
- ◆ každou středu od 19:30 v kostele - modlitební večer
- ◆ 3. čtvrtek v měsíci od 20:00 - setkání rodin
- ◆ každý čtvrtek po večerní mši svaté - adorace
- ◆ 13. v měsíci v 18:30 - Fatimský večer



Setkávání v Jílovém

- ◆ každý pátek od 20:00 po rodinách - setkávání (modlitba a rozhovory)



Pořad bohoslužeb v kostele sv. Františka

Neděle	08:30	17:30
Pondělí	08:00	
Úterý		17:00
Středa	08:00	
Čtvrtek		17:00
Pátek		17:00
Sobota		17:00 Bynov



Ostatní pořady bohoslužeb

Jílové	Neděle	10:30	Kostel Nejsvětější Trojice
	Čtvrtek	17:30	Kostel Nejsvětější Trojice



→ Příští číslo vyjde, dá-li Pán, v neděli 26. 11. 2006, před 1. nedělí v prosinci ←

Časopis je možno si vzít za dobrovolný příspěvek (náklady na tisk tohoto čísla: 8 Kč)